

תأليف: جون موث
 رسوم: جون موث
 הוצאה
 الفئة العمرية: الصف الثاني

نشاط مع الأهل

- نتحدث معاً حول تصرف الصبي في القصة. لماذا ساعد الباندا وصغيرها؟ هل يحدث معنا أحياناً أننا نساعد آخرين حتى لو كانوا غرباء عنا؟ لماذا؟
- كيف نجيب في عائلتنا على أسئلة نكولاي الثلاثة؟ من الممتع أن يجري طفلنا استفتاءً صغيراً في العائلة يحفز حواراً بين أفرادها.
- نصمم مع طفلنا "علبة أسئلة" صغيرة، ونطلب من كل فرد في العائلة أن يكتب على قصاصة ورق ثلاثة أسئلة تهمه، ويضعها في العلبة. وفيما يشبه طقساً عائلياً يومياً، نخرج قصاصة واحدة ونقترح إجاباتنا نحن على السؤال، ومصادر إجابات يمكن أن يستعين بها صاحب السؤال.
- نتحدث مع طفلنا حول السلوكيات التي تجعله إنساناً جيداً، ونستذكر أعمالاً قام أو يقوم بها تدعم ذلك.
- تنتهي القصة بجملة "ولهذا نحن هنا". نتحدث عن معنى الجملة: ما القصد بهنا؟ ولأجل ماذا نحن هنا؟
- يمتاز الكتاب برسوماته المائية، وتعكس تأثر الرسام بتقنيات الرسم الشائعة في الشرق الأقصى، وفي اليابان تحديداً، التي تفرّد مساحات مفتوحة في اللوحة للطبيعة مقابل صغر حجم الشخصيات والأغراض. يمكن أن يحاول طفلنا رسم مشهد البحر في صفحة 13 باستخدام ألوان مائية، ويضيف عناصر أخرى للمشهد.

אָפּקאַר לַדַּמַּג הַכֵּתָב בַּיּוֹם הַיּוֹמִי

- יִמְכֵּן אֲנִי לְנִמְהַד לְקִרְאָה הַקְּסֵה בְּשׂוֹאֵל לְתַלְמִיד: "מָה מַעֲנִי" אֲנִי נִתְעַלֵּם דְּרַסָּא? וְנִשְׁגַּעֵהֶם עַל מִשְׂרָכָה חִבְרַת עָשׂוּהָ, וְכָאן בִּיהָ עֵבֶרָה אוֹ דְרַסָּא.
- נִקְרָא מֵעַל הַיּוֹמִי הָאֶחָד, וְנִדְעוּ הַתַּלְמִידִים אֵלַי אִצְטְרַח שְׂפִיטוֹת תַּגְּעַל מִן שְׂחִשׁ מָה "בְּיָדָא", וְנִשְׁגַּעֵהֶם אֲנִי יִפְקְרוּ וְיִתְבַּעֲרוּ סְלוּכִי עַל כָּל שְׂפִיטָה (מָה מַעֲנִי אֲנִי תִּכּוֹן לְטִיפָא מִתְּלָא?)
- בְּעַד קִרְאָה הַקְּסֵה, נִסְתַּזְכֵּר מִעִם הַתַּלְמִידִים עִמְלַת הַיּוֹמִי הַזֶּה נִקּוּלַי. מָה זָא יִקְוֹל לָנָא עִמְלָה עַל אֲפֻזַּל הָאוּקָת לְקִיָּאָה בְּעִמְלָה מָה, וְאִהֵם שְׂחִשׁ, וְאִהֵם עִמְלָה נִקּוּם בֵּה?
- נִשְׁגַּע הַתַּלְמִידִים עַל כְּתָבָה נֶצֶץ קְצִיר עַל עִמְלָה בְּיָדָא מָה, וְמִשְׂרָכָתָה בַּיּוֹם הַיּוֹמִי. יִמְכֵּן אֲנִי לְנִלְסַק הַנְּסֻוֹס עַל לֹחַת כְּבִירָה וְנִעֲרֻזָּהּ בַּיּוֹם הַיּוֹמִי אֶחָד מִמְרַת הַמְּדִרְסָה.
- יִתְיַח הַנְּסֻוֹס חִוָּרָא מִעִם הַתַּלְמִידִים חֹוֹל הַמְּשָׁעֵר. יִמְכֵּן אֲנִי נִעֲדָה גִּדּוּלָא יִשְׁמַל כְּמִלָּה מִתְּלָא: - שְׂעֵר נִקּוּלַי בַּדְּהִשָּׁה עַנְדָּמָה.... - שְׂעֵר נִקּוּלַי בַּלְרֻזָּה עַנְדָּמָה....
- זֶה מְנַסֵּי לְחִדִּיחַ מִעִם הַתַּלְמִידִים עַל מְגֻוּעַת בַּיּוֹם הַיּוֹמִי מִתְּמַעֲנָה תִּקּוּם בְּעִמְלַת חִירִיָּה, וְקַד נִרְגַּב בְּדַעוּתָה נַשְׁטָה בַּיּוֹם הַיּוֹמִי אֶחָד זֶה הַיּוֹמִי לִיחְדָּת מִעִם הַתַּלְמִידִים. מִן הַמְּטִירִי אִיזָּה אֲנִי יִפְקְרֵה הַתַּלְמִידִים בְּעִמְלָה בְּיָדָא יִקּוּמוֹן בֵּה כְּמְגֻוּעָה דָּאחַל גִּדְרָאן הַמְּדִרְסָה, מִתְּלָא הַקִּיָּאָה בְּעִמְלָתָה מִעִם אֲפֻזַּל אֲשַׁגֵּר שְׂנָא, אוֹ תִּזְיִין גִּדְרָא בַּיּוֹם הַיּוֹמִי הַמְּדִרְסָה, אוֹ תִּנְזִיפֵה הַסָּחָה בַּיּוֹם הַיּוֹמִי מְעִין.
- תִּתְמַיֵּז רְסוּמַת הַכֵּתָב בַּיּוֹם הַיּוֹמִי אֶחָד מִתְּמַעֲנָה, תִּעֲרַס תְּאֵזֵר הַרְּסָאָה בְּאִסְלוּב הַרְּסָם בַּיּוֹם הַיּוֹמִי הַמְּשָׁעֵר, חִסָּה הַיַּיָּאָן. יִפְרַד זֶה הַאִסְלוּב מְכָאָה אֶשְׂעָה לְטִיבִיעָה מְקַבֵּל שְׂגֵר חִגְמ הַשְּׂחִשְׂיָת. יִמְכֵּן אֲנִי נִעֲרֻז אִמָּם הַתַּלְמִידִים נְמַזְג לְהַזֶּה הַאִסְלוּב, וְנִדְעוּהֶם אֵלַי הַרְּסָם בַּיּוֹם הַיּוֹמִי אֶחָד מִתְּמַעֲנָה.